

ze wzorem znajdującym się w załączniku B do tej dyrektywy zasadniczo pozwala na domniemanie, iż zainteresowany nie tylko jest podatnikiem podatku VAT w państwie członkowskim, którego organ podatkowy wydał mu to zaświadczenie, ale także, iż ma on siedzibę w tym państwie członkowskim.

Przepisy te nie oznaczają jednak, iż istnieje zakaz, aby państwo członkowskie dokonujące zwrotu, które ma wątpliwości co do zgodności z rzeczywistością gospodarczą przedsiębiorstwa, którego adres został wymieniony w tym zaświadczeniu, mogło upewnić się co do owej zgodności z rzeczywistością gospodarczą za pomocą środków administracyjnych przewidzianych w tym celu przez przepisy wspólnotowe w dziedzinie podatku VAT.

- 2) Artykuł 1 pkt 1 trzynastej dyrektywy Rady 86/560/EWG z dnia 17 listopada 1986 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium Wspólnoty, powinien być interpretowany w ten sposób, iż siedzibą dla celów wykonywania działalności gospodarczej danej spółki jest miejsce, w którym są podejmowane istotne decyzje dotyczące ogólnego zarządu tą spółką oraz w którym wykonywane są jej centralne zadania administracyjne.

(¹) Dz.U. C 201 z 7.8.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 lipca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria di secondo grado di Trento — Włochy) — Fendt Italiana Srl przeciwko Agenzia Dogane Ufficio Dogane di Trento

(Sprawy połączone C-145/06 i C-146/06) (¹)

(Dyrektywa 2003/96/WE — Wspólnotowe przepisy ramowe dotyczące opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej — Zakres zastosowania dyrektywy — Oleje mineralne — Oleje smarowe przeznaczone do innych celów niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze — Wyłączenie — Uchylenie dyrektywy 92/81/EWG — Krajowa regulacja podatkowa)

(2007/C 199/17)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria di secondo grado di Trento

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fendt Italiana Srl

Strona pozwana: Agenzia Dogane Ufficio Dogane di Trento

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria di secondo grado di Trento — Wykładnia dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, str. 51) — Zgodność z prawem wspólnotowym ustawy krajowej przewidującej opodatkowanie olejów smarowych przeznaczonych do innych celów niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze

Sentencja

Dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, zmienioną dyrektywą Rady 2004/75/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, takich jak rozważane w sprawie przed sądem krajowym, które przewidują pobieranie podatku konsumpcyjnego od olejów smarowych w przypadku, gdy są one przeznaczone, oferowane do sprzedaży lub wykorzystywane do innych celów niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze.

(¹) Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 lipca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto) — Deutsche Lufthansa AG przeciwko Ana — Aeroportos de Portugal SA

(Sprawa C-181/06) (¹)

(Transport lotniczy — Porty lotnicze — Obsługa naziemna — Pobieranie opłaty za naziemną obsługę administracyjną i nadzór)

(2007/C 199/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsche Lufthansa AG

Strona pozwana: Ana — Aeroportos de Portugal SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Administrativo e Fiscal — Wykładnia art. 16 ust. 3 dyrektywy Rady 96/67/WE z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty (Dz.U. L 272, str. 36) — Dostęp do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty — Pobieranie opłaty za dostęp do rynku naziemnej obsługi i nadzoru

Sentencja

Prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie takim przepisom krajowym jak te zawarte w art. 10 ust. 1 Decreto-Regulamentar nr 12/99 z dnia 30 lipca 1999 r. oraz art. 18 ust. 2 Decreto-Lei nr 102/90 z dnia 21 marca 1990 r. zmienionego Decreto-Lei nr 280/99 z dnia 26 lipca 1999 r., chyba że opłata za naziemną obsługę administracyjną i nadzór przewidziana w tych przepisach jest należna w zamian za całość lub część usług określonych w pkt 1 załącznika do dyrektywy Rady 96/67/WE z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty i nie stanowi ona ponownego wynagrodzenia za usługi już obciążone inną opłatą lub daniną. Jeżeli po przeprowadzeniu badania przez sąd odsyłający okaże się, że sporna opłata jest opłatą za dostęp do urzędzeń portu lotniczego, do tego sądu należy zbadać, czy opłata ta spełnia kryteria właściwości, obiektywności, przejrzystości i niedyskryminacji, określone w art. 16 ust. 3 dyrektywy 96/67.

(¹) Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 5 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-317/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/14/WE — Informowanie i przeprowadzanie konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2007/C 199/19)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Enegren i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. A. Sampol Pucurull, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej — Wspólna deklaracja Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w przedmiocie reprezentacji pracowników (Dz.U. L 80, str. 20)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006 r.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 5 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-340/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/4/WE — Publiczny dostęp do informacji dotyczących środowiska — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2007/C 199/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: U. Wölker, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciel: E. Riedl, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41, str. 26)